ג א מיי׳ פ״ח מהלכות פסולי מוקדשין הלכה כ :

ד ב מיי׳ פ״ה מהלכות מיסורי מזבח הל׳ ה :

ה ג מיי׳ פ״ג מהלכות מעשה הקרבנות הלכה יג :

ו ד מיי׳ פ״ה מהלכות עבודת יום״כ הל׳ כח: ג מיי׳ פ״ב מהלכות תמידין ומוספין הל׳ ה :

רבינו חננאל

בסנהדרין מחבת ומרחשת שהן קשין כדתניא מרחשת עשקה ומעשיה וחבת רחשים וחבת צפה ומעשיה קשים מוחק בגורלו מלמעלה ומיתך היצוצ למעלה מאצבעותיו ובאצבעו הקמנה ויתך היורד היצוצ מן הקציצה. וזו היא עבודה קשה מעבודות קשות שבמקדש. מ״ט מבורך. שהוא הנמשך ושופע ויוצא ויורד אחרי אצבעותיו וכמו שפירשנו הוא מפורש במנחות פרק שתי מדות שם [דף נ] (כלומר הלכתא) מדית הלח בירזיניה קודש מדות היבש ביירזיהן הול כו׳. עד ר׳ יוסי לא מן השם הוא זה אלא שהלח נעקר אחרי שנכנס בכלי ונקדש נעקר ונשתת לאחוריו לפיכך הוא קדש שכבר קדש. והיבש אינו נעקר וכיון שנתברר כי אינו קדוש בירזין הקטן מיבש[א] בין המחקצין מן המנחה בין האצבעות בינ[סדק] הנראה כמו נקב מפולש מהו מן הקטן חשוב או לא ופשטנא לכתחלה לא קבדי אלא כהנים בעלי בשר שמנים שאצבעותם עבות מלמטה ואצבעותיו ומקטר אחרי הקטן כדי שם סדר כלל ואם קמצו [ויקרא ב׳:ב׳] כתושים לר׳ אליעזר הוא דבינו בינו מעלה לשום עצים *) ומקטיר הקטן ואוכל המנחה אבל לרבנן ספק הוא יש לומר שיריים הוא דכל שמנעו לאשים השיריין שלו אמרין להקפיר מהן כי קטן אמרה תורה הקטר הקטר ולא שיריים ויש לומר קטן הוא ואין המנחה ניתרת אלא אחרי הקטרת הקטן לפיכך אין לה תקנה היכי דמי כל שמנעו לאשים הרי הוא בבל תקריבו כגון חשאת ואשם שיש אימורין לגבוה שהוא לאשים אם אמר אעלה את טולה שובר בבל תקטירו אבל עולה שכתוב בה והקטיר הכהן את הכל המובחה וכן כל המנחות כולן מקטירין מהן קטן אם חזר והקטירן שובר בבל תקטירו. אבל הביתי כ״ג שכתוב בהן כליל תקטר. וכן קטן לבונה כדאמרי׳ (**)בהדציאו לו ואיבעיא להו ביני ובינו של מלא חפניו מהו ועלתה בתיקו. ועוד בעי מי שקמץ בראשי אצבעותיו

"ולקח ממלא חפניו" מאי משמע דכתיב "ולקח" ולקח משמע שתי פעמים. (**) בקונטרס פתחתה אחת מלמעלה ואחת מלמטה. ואין נראה דאם כן מלא חפניו משמע שתי פעמים. ועוד דכתיב "ולקח" ולקח